

Introit: **Hospodin je zdeptanému nedobytným hradem, v dobách soužení je hradem nedobytným. (Ž 9,10)**

Píseň 168 Modlitba

Čtení: Matouš 15, 29-39

Píseň 530

Text kázání: Žalm 46

Bratři a sestry,

uprostřed toho 46. žalmu je ukrytý verš, který jsme si vylosovali jako heslo sboru pro tento nový rok: **Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.** Než se však budeme zabývat samotným veršem, je potřeba ho pochopit právě v souvislosti celého žalmu. To první, co jsem se o něm dozvěděl, že to byla píseň pro sbor Korachových synů a měla znít za doprovodu hoboje. V Jeruzalémské Bibli se pak v žalmu třikrát mezi slokami opakuje refrén **S námi je Jahve Sabaot, naše pevnost, Jákobův Bůh.** Takže první postřeh pro nás, vylosovali jsme si právě refrén této písně.

V poznámce pod čarou jsem pak dále našel odkaz k 6. verši: **Bůh mu pomáhá hned při rozbřesku jitra.** Zde se jednalo o narážku na stažení asyrských vojsk, které obléhaly Jeruzalém, ale Hospodin je zázračně vysvobodil. Verš 8. tuto narážku také podporuje: **Činí přítrž válkám až do končin země, tříští luky, láme kopí, spaluje v ohni válečné vozy.** Nedávno jsme o tom mluvili v kázání o bohobojném králi Chizkijášovi a o andělovi, který nadělal v asyrském vojsky paseku. Je tedy dost možné, že tento žalm vznikl jako reakce na toto vítězství kolem roku 700 př.n. l.

Nicméně když bychom si ho četli pozorně znovu, pak bychom v něm mohli vnímat, že je nadčasový. Ostatně tak jako celé Písmo svaté. **Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená.** Je to jen svědectví těch, kteří zažili to obléhání? Není to i naše osobní zkušenost? Není tehdejší jejich Bůh i našim Bohem? Bohem, který je nade vším a je věčný? A můžeme i my vyznat, že se k tomu samému Hospodinu utíkáme? Že je i naší silou? A když máme soužení, víme, že právě k němu je potřeba jít? Je to i naše svědectví, že Bůh se v našich souženích osvědčil, když jsme k němu volali? A je naší zkušeností i to, že **nás nepotkala zkouška nad naše síly, nýbrž s každou zkouškou nám Bůh připravil východisko?** Mám za to, bratři a sestry, že právě naše těžkosti, nás mohou naučit opírat se o svého Boha. Mám za to, že právě chvíle, kdy se zdá, že nemáme své věci, nebo i život pod kontrolou, tak právě tehdy si můžeme uvědomit, jak moc potřebujeme našeho Boha. Jak moc potřebujeme se učit na Něj spoléhat.

A proto se nebudeme bát, i kdyby se převrátila země a základy hor se pohnuly v srdci moří. To je další vyznání žalmisty. A opět je to velmi aktuální. Copak právě v těchto dnech nejsou zemětřesení. Copak právě v těchto dnech následné vlny tsunami nezabily mnoho lidí? A o sopce Krakatoa je vydána zpráva, že po erupcích velká část hory zmizela. Ale my se nemusíme bát. Ovšem ne proto, že žijeme v mírném pásmu, kde se toho tak moc neděje. Věřím, že mnozí křesťané na těch zbídačelých místech povzbuzují mnohé ustrašené, ať se nebojí. I kdyby přišly o všechno, ba i o život, je tu Někdo, kdo má moc zachránit jejich duši.

Naše jistota není v materiálním zajištění. A kdo by chtěl na to spoléhat, může být překvapen. Má-li k nám zaznít poselství do nového roku, tak právě to, že máme doufat v Hospodina, a neklást před Něj jiné své jistoty. Tyto jistoty totiž jistotami vůbec nejsou. I mnohé říše a království se zdály nezničitelné a pevné. Armády a vojska byla králům jistotou. Avšak Boží slovo v žalmu říká: **Pronárody hlučí, království se hroutí.** A je tomu vskutku tak. Kolik režimů už padlo? Hospodin však zůstává navěky.

Do nového roku, bratři a sestry, nesme si tedy ten vylosovaný verš, ten refrén tohoto žalmu. Nesme si myšlenku, že **Bůh je s námi**. On je Bůh, který neopouští. A v Kristu přišel mezi nás. A pokud se jedná o opouštění, pak jsme to my, kteří ho opouštíme, nikoliv On nás. Spoléhejme na svého Boha i v tom novém roce. Ano, nevíme, co nás v něm čeká. Ovšem i kdyby přišly nepříjemné věci, vezme, že On je v tom s námi. **Hospodin zástupů je v tom s námi**. Povšimněme si toho slova **Hospodin zástupů**. Jakých zástupů? Andělských? Nejen andělských, ale i mnohých národů, které v Něj uvěřili a ještě uvěří. A opět prorocké slovo žalmisty: **Uznejte, že já jsem Bůh. Budu vyvyšován mezi pronárody, vyvyšován v zemi.**“ Věříme, bratři a sestry, v Boha, o kterého se již mnozí opírali a ještě opírají. Je to mocný Bůh a velice veliký dav, mnoho zástupů i těch, kteří nás už předešli do Božího království. Někdo by ale mohl říct, že v zástupu se ztratí a že je pro něj nepochopitelné, aby Bůh věděl o každém člověku zvlášť. A někdy ty naše představy jsou velmi omezené. Říkáme si, ***jak je možné, že Bůh má spočítané i moje vlasy na mé hlavě? A je možné, že by se zaobíral zrovna mými problémy, když každý ho tak zahlučuje?*** Málo známe svého Boha, bratři a sestry. Vždyť podívejme se na Pána Ježíše: **Tu se k němu sešly celé zástupy a měly s sebou chromé, mrzáky, slepé, hluchoněmé a mnohé jiné. Kladly je k jeho nohám a on je uzdravil.** Pán Ježíš si dal s každým práci zvlášť, i když těch všelijak nemocných byl celý zástup. A pak navíc řekne: **„Je mi líto zástupu, neboť již tři dny jsou se mnou a nemají co jíst.“** Následně rozmnoží chleba a ryby a nejenže se nasytí celý zástup, ale ještě vrchovatě zbyde! Takový je náš Bůh. Protože kdo vidí Krista, ten vidí Otce. Pán Ježíš to takto o sobě přece řekl. Za Pánem Ježíšem jdou zástupy. On je Bůh zástupů. A víte, co je zvláštní? Např. Řekové měly celý zástup bohů a stejně to ani jedinému člověku nepomohlo. Ovšem náš Bůh je jen jeden a jdou za ním celé zástupy.

Nicméně co je pro nás důležité, tak to je to, že On se nenazývá pouze **Hospodinem zástupů**, ale také **Bohem Jákobovým**. Tzn. Bohem toho jednotlivce. A tak On není pouze Bohem Jákobovým, Abrahamovým, ale také mým! Radkův, Jarkův, Tomášův, Honzův, Petrův, Janin, Jitčin, každý si může dosadit své jméno. On zná tvé jméno. On zná konkrétně tebe. On tě zná víc, než ty znáš sám sebe. On ví dokonce lépe, co ty sám potřebuješ. A někdy ti chce říci: **„Dost už! Uznej, že já jsem Bůh. Nevzdoruj mi, poddej se mi, a bude ti dobře.“**

To poslední, co v tom refrénu máme, je, že náš **Bůh je hradem nedobytným**. Ovšem není to tak, že bychom my se měli do něho dobývat. A že je pro nás nedostupný. A určitě znáte hrady na vysokých skalách, jak působí majestátně a neohroženě. Tento **hrad je však náš**. Takto zní to vyznání. **Bůh je s námi, hrad náš nedobytný**. A každý do něj může vstoupit. Ovšem pouze jediná cesta a brána k němu vede. Víra v Pána Ježíše Krista. Pokud jsme v Kristu, jsme v nedobytném hradě, který je navíc v té chvíli náš! V té chvíli jsme v ochraně, i kdyby nám sebrali život. Život věčný nám vzít však nemohou. A toho se držme. ***Utíkám se k tobě, Hospodine, utíkám se k tobě, jako do hradu.***

Bratři a sestry, přestože se mění věky, přestože nemáme jistoty, Pán nás ujišťuje, že bude i příští rok s námi. Že nás bude provázet, pokud o to budeme stát. Pozvěme ho proto na tu cestu příštím rokem, aby nejen šel s námi, ale aby byl i v našem životě vyvyšován. Aby nám vládl, neboť jeho vláda je o pokoji. Amen. Modlitba píseň 379 Večeře Páně Píseň 510

Slovo poslání: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo.“ (Jan 14,2)

Požehnání: A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Píseň 248

